Súd:	Okresný súd Námestovo
Spisová značka:	10C/387/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5815206637
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI:	ECLI:SK:OSNO:2019:5815206637.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v spore žalobcu: JUDr. R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, zast.: JUDr. Jaroslav Kiapeš, Advokátska kancelária Liptovský Mikuláš, Štúrova 433/31, proti žalovanému: J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, zast.: FIAČAN & Partners, s.r.o., Liptovský Mikuláš, M. Pišúta 936/16, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd u k l a d á žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi na zasadaní zhromaždenia Spolumajiteľstva bývalých urbarialistov obce Podbiel, poz. spol., ktoré sa bude konať po právoplatnosti rozsudku v tomto znení:
Ospravedlňujem sa za slová, ktoré som Vám povedal na valnom zhromaždení, ktoré sa konalo dňa 04.05.2014 a to ... je nehorázne, že J.. R. P. prevzal od urbáru 25.000,00 Sk za prevod majetku z PPD „Orava“ Nižná na SBU p.s. Podbiel a previedol len 37 ha pozemkov a 3,1 ha sa objavilo na jeho meno na liste vlastníctva a je potrebné aby ich vrátil za 1,00 € na urbár, ... lebo sa nezakladali na pravde.

II. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 2.200,00 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v pomere 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 25.11.2015 domáhal ochrany osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy. Navrhol, aby súd zaviazal žalovaného k ospravedlneniu sa na zasadaní zhromaždenia Spolumajiteľstva urbarialistov obce Podbiel, poz. spol., ktoré sa bude konať po právoplatnosti rozsudku v znení - Ospravedlňujem sa za slová, ktoré som Vám povedal na valnom zhromaždení, ktoré sa konalo dňa 04.05.2014 a to ... je nehorázne, že JUDr. R. P. prevzal od urbáru 25.000,00 Sk za prevod majetku z PPD „Orava“ Nižná na SBU p.s. Podbiel. Previedol len 37 ha pozemkov a 3,1 ha sa objavilo na jeho meno na liste vlastníctva a je potrebné aby ich vrátil za 1,00 € na urbár ... lebo sa nezakladali na pravde, spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 2.200,00 €.

2. Žalobca vo výpovedi na pojednávaní doplnil, že podľa článku I. mandátnej zmluvy bol Pozemkovým spoločenstvom Podbiel splnomocnený k zastupovaniu v právnych otázkach týkajúcich sa vysporiadania spoluvlastníckych podielov urbárskych spolumajiteľov, k vyhotoveniu zmlúv o prevode a ich predloženiu na príslušný katastrálny úrad, nie k prevodu majetku, tak ako to tvrdil na valnom zhromaždení pozemkového spoločenstva žalovaný. Prevádzať ich nemohol, lebo nebol ich vlastníkom. Na základe splnomocnenia spoluvlastníka spoločných nehnuteľností „Orava“ PPD Nižná a uznesenia valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva bol oprávnený len k vyhotoveniu písomnej kúpnej zmluvy, ktorej predmetom boli spoluvlastnícke podiely predávajúceho družstva v spoločných nehnuteľnostiach

zapísaných na LV č. XXX k.ú. Y. v 353862/999999 úč., LV č. XXXX k.ú. Y. v 235010/633600 úč., LV č. XXXX k.ú. Y. v 217010/633600 úč., LV č. XXXX k.ú. V. v 199010/633600 úč., LV č. XXXX k.ú. V. v 224210/633600 úč.. Kúpna zmluva bola vyhotovená, podpísaná štatutárnymi zástupcami zmluvných strán a zapísaná na katastri v marci 2011. Na základe vyhotovenia kúpnej zmluvy mu bola vyplatená dohodnutá odmena vo výške 25.000,00 Sk. Bolo to preto, lebo reštitučné nároky na vydanie spoluvlastníckych podielov v spoločných nehnuteľnostiach oprávneným fyzickým osobám zo strany družstva zanikli. Myšlienka vrátiť spoluvlastnícke podiely tak ako to bolo uvedené v mandátnej zmluve za odplatu podielnikom v urbári vznikla tak, že žalobca zastupoval prevodcu, ktorý prejavil snahu zmluvne previesť spoluvlastnícke podiely v spoločných nehnuteľnostiach. V záverečnej reči žalobca uviedol, že výroky, ktoré žalovaný vyslovil nahlas, zrozumiteľne a na verejnosti pred členmi pozemkového spoločenstva, boli v rozpore so skutočnosťou, boli nepravdivé a okrem neoprávneného zásahu do jeho cti a dôstojnosti, došlo aj k zníženiu jeho spoločenského statusu, lebo vykonáva advokátske služby.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu, ktoré bližšie neodôvodnil, žalobu v celom rozsahu neuznal. Na pojednávaní vypovedal, že na valnom zhromaždení pozemkového spoločenstva v Podbieli v roku 2014 uviedol len fakty. Vyhodnotil len to, čo sa stalo, lebo mandátnou zmluvou bol žalobca podľa neho poverený vykonaním úkonov na navrátenie majetku urbáru Podbiel. Ak žalobca kúpil pozemky od družstva kúpnou zmluvou z roku 2013 tak išlo o pozemky, ktoré mal previesť na urbár. V záverečnej reči potvrdil, že popísal len skutočný stav veci, keď zo strany urbáru išlo o dlhodobú kritiku žalobcu v súvislosti s tým, že prepísal na seba pozemky zapísané na LV č. XXXX k.ú. Y.. K tomu ako dôkaz bola zo strany žalobcu predložená aj kúpna zmluva. Z jeho strany išlo o vecnú kritiku, ktorú potvrdzuje aj uznesenie z valného zhromaždenia a výpovede svedkov Bc. Y. Q. a Ing. J. L.. Výpoveď svedka D. J. je potrebné považovať za tendenčnú a účelovú lebo je zjavne proti žalovanému zaujatý.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov P. Q., Bc. Y. Q., Ing. J. L., D. J., oboznámením sa s listinnými dôkazmi - dohodou o vydaní nehnuteľností z roku 1992 uzatvorenou medzi SBU obce Podbiel a PPD Nižná zo dňa 19.11.1992, mandátnou zmluvou zo dňa 01.09.2007, výpisom z uznesenia valného zhromaždenia SBU obce Podbiel, p.s. zo dňa 29.03.2009, stanoviskom „Orava“ PPD Nižná zo dňa 11.05.2009, oznámením „Orava“ PPD Nižná zo dňa 26.02.2010, výpisom Predstavenstva „Orava“ PPD Nižná zo dňa 25.03.2010, kúpnou zmluvou medzi predávajúcim „Orava“ PPD Nižná a kupujúcim SBU p.s. Podbiel zo dňa 02.03.2011, výpisom z LV č. XXXX k.ú. Y. zo dňa 07.03.2013, kúpnou zmluvou uzatvorenou medzi predávajúcim „Orava“ PPD Nižná a žalobcom ako kupujúcim zo dňa 03.07.2013, zápisnicou zo zhromaždenia SBU obce Podbiel, ktoré sa konalo dňa 04.05.2014, žiadosťou o stanovisko SBU p.s. Podbiel zo dňa 15.09.2014, vyjadreniami žalovaného spolu so stanoviskom SBU p.s. Podbiel, výpisom z pkn. vl. č. XX, č. XXX k.ú. Y., zrovnávacím protokolom k.ú. Y., uznesením OR PZ Žilina zo dňa 30.12.2016, uznesením Okresnej prokuratúry Žilina zo dňa 23.02.2017, oznámením o odložení veci Revíznej komisie SAK Bratislava zo dňa 15.05.2017 a ďalšími a zistil nasledovné skutočnosti:

5. Svedkyňa P. Q. potvrdila, že na valnom zhromaždení urbáru, ktoré sa konalo v máji 2014 v Podbieli, vykonávala funkciu zapisovateľky. Slová J. Q., ktoré povedal na zhromaždení sú zachytené v zápisnici. Ľudia ich vnímali tak, že ako je možné, že žalobca ukradol urbársky majetok. Ako členka výboru spoločenstva vie že zmluva, ktorú žalobca vyhotovil schvaľovalo valné zhromaždenie a podpisovali ju štatutári.

6. Svedok Bc. Y. Q. vypovedal, že so žalobcom v mene pozemkového spoločenstva podpísal mandátnu zmluvu. Podľa jej obsahu mal žalobca nejakým spôsobom prinavrátiť pôvodný majetok bývalých urbarialistov Obce Podbiel. Bola dohodnutá aj finančná odmena, ktorá bola žalobcovi vyplatená. V mandátnej zmluve neboli uvedené ani pozemkovo knižné vložky ani listy vlastníctva lebo ich nevedeli presne zadefinovať. Neskôr zistil, že pozemky, ktoré boli zapísané na LV č. XXXX k.ú. Y. a boli pôvodne urbárske sa ocitli na meno žalobcu. Myslí si, že žalovaný reagoval na valnom zhromaždení v roku 2014 v rámci diskusie. Čo konkrétne povedal si už nepamätá. Podstatou jeho vystúpenia bolo aby žalobca vrátil majetok. Valné zhromaždenie uložilo výboru povinnosť, aby pozemky boli vrátené. Do funkcie predsedu urbáru nastúpil v roku 2006 a preto sa nevie vyjadriť o žiadosti na vydanie nehnuteľností v rámci reštitúcií.

7. Svedok Ing. J. L. na pojednávaní vypovedal, že na dozornej rade urbáru v Podbieli, kde bol predsedom sa dozvedeli, že žalobca si previedol na seba majetok, ktorý bol pôvodne urbársky. Slová, ktoré žalovaný povedal na schôdzi dňa 04.05.2014 podľa neho boli pravdivé, neboli urážlivé. Je pravdou, že

medzi žalovaným a žalobcom boli konflikty. Nemá vedomosť o tom ako mali vlastníci žiadať o vydanie pozemkov v rámci reštitúcií.

8. Svedok D. J. vypovedal, že slová žalovaného na valnom zhromaždení v roku 2014 vnímal tak ako boli povedané. Teda že žalobca previedol len 39 ha, z ktorých si 3,1 ha previedol na seba a vyúčtoval urbáru 25.000,00 Sk. Myslí si, že ak je niekto vlastníkom pozemkov, tak má právo ich predávať, čo sa stalo aj v tomto prípade. Osobne si myslí, že útoky žalovaného na žalobcu znevažujú jeho osobu a povesť.

9. Z dohody o vydaní nehnuteľností zo dňa 19.11.1992 súd zistil, že bola uzatvorená medzi Spolumajiteľstvom bývalých urbarialistov obce Podbiel a Poľnohospodárskym družstvom so sídlom v Nižnej podľa zákona č. 229/1991 Zb. Na základe tejto dohody podľa čl. 2 a čl. 6 mali byť spolumajiteľstvu vydané nehnuteľnosti - pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu.

10. Z výpisu uznesenia valného zhromaždenia SBU obce Podbiel, p.s. zo dňa 29.03.2009, pod bodom 18/ mal súd preukázané, že valným zhromaždením bol schválený prevod spoluvlastníckych podielov z PPD Nižná na LV č. XXX, č. XXXX, č. XXXX k.ú. Y., č. XXXX, č. XXXX k.ú. V. na SBU p.s. Podbiel.

11. Z obsahu ďalších v spise založených listinných dôkazov - stanoviska, oznámenia, výpisu uznesenia predstavenstva predávajúceho a kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi predávajúcim „Orava“ PPD Nižná a kupujúcim SBU obce Podbiel, pozemkové spoločenstvo dňa 02.03.2011 vyplýva, že predmetom zmluvy boli spoluvlastnícke podiely v spoločných nehnuteľnostiach v súlade s obsahom uznesení zmluvných strán. Potvrdzuje to aj čl. X zmluvy, podľa ktorého kúpnou zmluvou sú vysporiadané spoluvlastnícke vzťahy k pozemkom tak, aby podiel kupujúceho na pozemkoch urbárskych spolumajiteľov spolu s urbárskymi spolumajiteľmi zapísanými na jednotlivých listoch vlastníctva bol v celosti. Súd v zmysle žalobného návrhu preveril údaje o výmere pozemkov, ktoré prislúchali predávajúcemu podľa jednotlivých listov vlastníctva a má preukázané, že predmetom kúpnej zmluvy bola výmera minimálne 411330,6m2 t.j. 41,13 ha.

12. Zo zápisnice z valného zhromaždenia SBU obce Podbiel, ktoré sa konalo dňa 04.05.2014 a medzi účastníkmi to nebolo sporné, mal súd preukázané, že žalovaný pred prítomnými účastníkmi uviedol .... je nehorázne, že JUDr. R. P. prevzal od urbáru 25.000,00 Sk za prevod majetku z PPD „Orava“ Nižná na SBU p.s. Podbiel. Previedol len 37 ha pozemkov a 3,1 ha sa objavilo na jeho meno na liste vlastníctva a je potrebné aby ich vrátil za 1,00 € na urbár. Navrhol aby zhromaždenie prijalo uznesenie, ktorým sa predsedovi uloží vypracovanie kúpnej zmluvy, ohľadom predmetu kúpy pozemkov, ktoré sú nespochybniteľné a patria SBU za 1,00 €.

13. Z LV č. XXXX k.ú. Y. bolo zistené, že na liste vlastníctva nebol a nie je vyznačený údaj o tom, že ide o spoločnú nehnuteľnosť.

14. Z obsahu kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim „Orava“ PPD Nižná a žalobcom ako kupujúcim zo dňa 03.07.2013 vyplýva, že predmetom zmluvy boli pozemky, ktoré boli vo výlučnom vlastníctve prevodcu. Podľa článku V. zmluvy predávajúci ručil za vlastníctvo, nespornosť a bezbremennosť nehnuteľností, ktoré boli jej predmetom. Pre súd sú záväzné údaje z katastra v čase vyhotovenia kúpnej zmluvy, z ktorých je preukázané, že výlučným vlastníkom predmetu kúpnej zmluvy bol prevodca a nie pozemkové spoločenstvo. Súd považuje za potrebné poukázať na to, že s vlastníctvom vecí môže nakladať len vlastník. Nebolo preukázané, že valné zhromaždenie SBU obce Podbiel, p.s. je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. Y. a že bolo oprávnené vo veci ich prevodu platne zaviazať iné osoby k uzatvoreniu kúpnej zmluvy.

15. Súd sa nestotožňuje s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, že podľa dohody z roku 1992 malo družstvo povinnosť vydať urbáru nehnuteľnosti vedené v pkn. vl. č. XXX k.ú. Y.. Podľa zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách pozemkové spoločenstvo je vždy spoločenstvom vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti, ktorú tvoria spoluvlastnícke podiely jeho jednotlivých členov. Nehnuteľnosti, ktoré mali byť pôvodne zapísané na pkn. vl. č. XXX k.ú. Y. predstavujú „spoločnú nehnuteľnosť“, ktorej spoluvlastníkmi môžu byť len jednotliví členovia pozemkového spoločenstva. V zmysle zákona o reštitúciách mohli byť spoluvlastnícke podiely v nehnuteľnostiach - pozemkoch, vydané len fyzickým osobám. Nemohli byť vydané pozemkovému spoločenstvu tak ako to tvrdí žalovaný. Ani na základe dohody o vydaní nehnuteľností zo dňa 19.11.1992. Pozemkové spoločenstvo nebolo oprávnené

takúto dohodu podpísať. Spolumajiteľstvo bývalých urbarialistov obce Podbiel, pozemkové spoločenstvo vzniklo ako subjekt práva až po obnove spoluvlastníckych práv jednotlivých podielnikov - fyzických osôb na základe zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (tzv. reštitučný zákon). Podľa tohto zákona oprávnenými osobami boli len fyzické osoby, štátni občania SR, ktorí mali trvalý pobyt na území SR a nie pozemkové spoločenstvo. Pozemkové spoločenstvo nemá žiadne oprávnenia vo veci vlastníckych vzťahov k spoločnej nehnuteľností, okrem oprávnenia užívať spoločnú nehnuteľnosť a hospodáriť na nej.

16. Z uznesenia Okresného úradu PZ, odbor kriminálnej polície Žilina zo dňa 30.12.2016 bolo zistené, že trestné konanie na základe trestného oznámenia, ktoré podal na žalobcu žalovaný, bolo zastavené lebo skutok týkajúci sa uzatvorenia kúpnej zmluvy k pozemkom zapísaným na LV č. XXXX k.ú. Y. nie je trestným činom. Sťažnosti žalobcu a Spolumajiteľstva bývalých urbarialistov obce Podbiel, pozemkové spoločenstvo proti uzneseniu boli Okresnou prokuratúrou v Žiline rozhodnutím č. 2Pv 614/16/5511 zo dňa 23.02.2017 zamietnuté z dôvodu, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy medzi predávajúcim „Orava“ PPD Nižná, ktorého vlastníctvo nebolo spochybnené a žalobcom išlo o rovinu zmluvného vzťahu so súkromnoprávnou podstatou.

17. Z oznámenia o odložení veci Revíznou komisiu SAK v Bratislave, na ktorú podal sťažnosť dňa 11.01.2017 žalovaný na žalobcu bolo zistené, že sťažnosť žalobcu bola odložená.

18. Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania a z ust. § 11, § 13 Obč. zák. mal preukázané, že žalovaný výrokmi, ktoré vyslovil na valnom zhromaždení urbárskych podielnikov dňa 04.05.2014 spôsobil ujmu na právach žalobcu týkajúcich sa ochrany jeho osobnosti. Zásah do ochrany osobnosti žalobcu bol takej povahy a intenzity, že v jeho dôsledku došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti. Medzi účastníkmi sporu nebolo pochýb o tom, že žalovaný na zasadnutí valného zhromaždenia Spolumajiteľstva bývalých urbarialistov obce Podbiel, pozemkové spoločenstvo so sídlom v Podbieli, tak ako je zachytené aj v zápisnici zo zhromaždenia, ktoré sa konalo dňa 04. mája 2014 uviedol, že .... je nehorázne, že JUDr. R. P. prevzal od urbáru 25.000,00 Sk za prevod majetku z „Orava“ PPD Nižná na SBU p.s. Podbiel. Previedol len 37 ha pozemkov a 3,1 ha sa objavilo na jeho meno na liste vlastníctva a je potrebné aby ich vrátil za 1,00 € na urbár. Z vykonaných dôkazov bolo súdu presvedčivým spôsobom preukázané, že žalobca sumu vo výške 25.000,00 Sk prevzal na základe vzájomnej dohody zakotvenej v mandátnej zmluve po vyhotovení kúpnej zmluvy, že neprevádzal žiaden majetok z prevodcu „Orava“ PPD Nižná na nadobúdateľa SBU obce Podbiel, pozemkové spoločenstvo lebo nebol vlastníkom predmetu kúpnej zmluvy ale vyhotovil len písomné znenie kúpnej zmluvy v rozsahu stanovenom prevodcom spoluvlastníckych podielov a na základe dohody zmluvných strán, ktorej obsahom bol limitovaný, že nepreviedol „len“ 37 ha pozemkov preto, lebo predmetom kúpnej zmluvy bolo v skutočnosti 41,133 ha pozemkov, že neobjavilo sa na jeho meno na liste vlastníctva 3,1 ha pozemkov ale pozemky v uvedenej výmere nadobudol na základe platnej kúpnej zmluvy z roku 2013 od vlastníka zapísaného na príslušnom liste vlastníctva.

19. Súd vychádzajúc zo znenia článkov IV. a X. kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi prevodcom „Orava“ PPD Nižná na nadobúdateľa SBU p.s. Podbiel, kde v článku IV. účastníci zmluvy prehlásili, že zo strany prevodcu ide o prevod spoluvlastníckych podielov v pozemkoch, ktoré bolo potrebné čo do zvyšku spoluvlastníckych podielov majetkovoprávne vysporiadať, kde v čl. X. účastníci zmluvy prehlásili, že zmluvou sú vysporiadané spoluvlastnícke vzťahy k pozemkom, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy tak, aby bol podiel kupujúceho na pozemkoch urbárskych spolumajiteľov spolu s urbárskymi spolumajiteľmi v celosti za preukázané, že podpísaním zmluvy dňa 02. marca 2011 bol naplnený obsah a rozsah mandátnej zmluvy v celom rozsahu.

20. Tvrdenia, ktoré žalovaný vyslovil na verejnosti, pred členmi pozemkového spoločenstva, boli v rozpore so skutočnosťami týkajúcimi sa dohodnutého obsahu mandátnej zmluvy zo dňa 01.09.2007 a povinnosťami žalobcu. Členovia pozemkového spoločenstva ako to uviedli svedkovia P. Q. a D. J. prednes žalovaného vnímali tak, že žalobca pozemky, ktoré nadobudol kúpnou zmluvou a ktoré neboli klasifikované ako spoločné nehnuteľnosti zo dňa 03. júla 2013 odcudzil. Súd považuje za potrebné poznamenať, že z listinných dôkazov, ktoré súd v konaní nazhromaždil vyplýva, že kúpna zmluva z roku 2013 bola vyhotovená viac ako dva roky po uzatvorení kúpnej zmluvy medzi družstvom a pozemkovým spoločenstvom. V pomeroch malej obce, ktorej obyvatelia sa vzájomne poznajú, ide o tvrdenie, ktoré hrubým spôsobom nepriaznivo zasiahlo do dobrej povesti žalobcu. Podľa názoru súdu

negatívne zasiahlo do sociálneho a spoločenského života žalobcu, viedlo k zníženiu jeho dôstojnosti a dôveryhodnosti aj ako člena stavovskej organizácie. Popísané výroky žalovaného, ktoré boli v rozpore so skutočnosťou a teda nepravdivé, zakladajú dôvod pre ospravedlnenie sa žalovaného rovnakou formou ako došlo k zásahu do cti žalobcu. Nemôže súd obchádzať skutočnosť, že žalovaný v nepravdivých tvrdeniach pokračoval aj na ďalších zhromaždeniach pozemkového spoločenstva a podával aj trestné oznámenie a sťažnosť na komoru stavovskej organizácie, ktorej členom je žalobca. Difamačné tvrdenia žalovaného takto trvali po dlhšiu dobu a aj podľa názoru súdu spôsobili ujmu v osobnej sfére žalobcu, najmä pokiaľ ide o jeho meno a vážnosť medzi spoluobčanmi, o ľudskú a profesionálnu dôstojnosť, o česť, a o postavenie pri výkone advokátskej praxe. Žalovaný tvrdil, že z jeho strany išlo o kritiku, lebo predniesol len to, čoho sa domáhalo pozemkové spoločenstvo v uznesení spoločenstva ako kolektívneho orgánu zo dňa 04.05.2014. Takéto tvrdenie je v rozpore s obsahom listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že žalovaný osobne navrhol uznesenie, ktorého obsah použil na svoju obranu. Je logické, že nemohol vychádzať z jeho obsahu, lebo bolo prijaté až po jeho vystúpení na valnom zhromaždení.

21. Podľa žalovaného si žalobca uplatnil nemajetkovú ujmu v určitej výške, pričom nepreukázal akýkoľvek súvis medzi predmetnými výrokmi žalovaného a vznikom ujmy. Podľa zaužívanej súdnej praxe podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy, v závislosti od individuálnych okolností prípadu, existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu je potrebné považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti. Súd bol povinný posudzovať jednotlivé negatíva dopadu konania žalovaného na jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria súčasť práva na ochranu osobnosti. So zreteľom na to, do ktorých čiastkových práv na ochranu osobnosti bolo u žalobcu zasiahnuté, nebolo procesnou povinnosťou žalobcu preukazovať, že neoprávnený zásah žalovaného pôsobil difamačne a mal za následok zníženie jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti (viď napr. rozhodnutie NS SR 53/2010, 3Cdo 137/2008 a iné).

22. Pojem „dôstojnosť“ sa neviaže so spojením v „spoločnosti“. S pojmom dôstojnosť sa viaže jedine slovo vážnosť. Predpokladom priznania peňažného zadosťučinenia je situácia, ak zásah do ochrany osobnosti bol takej povahy, intenzity alebo trvania, že v jeho dôsledku došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby. Pritom je irelevantné, či k zníženiu dôstojnosti došlo v spoločnosti alebo inde, podstatné je, že išlo o taký zásah, ktorý podstatne znížil dôstojnosť dotknutej osoby. V predmetnom prípade svedkovia P. Q. a D. J. nad rámec uvedeného potvrdili, akým spôsobom verejnosť vnímala slová žalovaného. Že aj v spoločnosti išlo z jeho strany o zásah do práva žalovaného na súkromie, ktorý v značnej miere znížil jeho dôstojnosť a vážnosť. Výpovede svedkov Bc. Y. Q. a Ing. J.Á. L. súd považoval za dôkaz, že žalovaný na zasadnutí valného zhromaždenia vystúpil a vyslovil tvrdenia, ktoré sú predmetom žalobného návrhu. Vyhodnotiac všetky súvislosti a okolnosti neoprávnených zásahov žalovaného, ktoré smerovali aj k narušeniu dôveryhodnosti žalobcu ako osoby vykonávajúcej advokátske služby, je podľa názoru súdu potrebné vyvodiť navyše aj „zníženie spoločenského statusu žalobcu“ keďže ustanovenie § 11 Obč. zák. zaručuje každému človeku právo na ochranu viacerých zložiek osobnosti.

23. Práva zaručené v § 13 Obč. zák. musia byť v rovnakej miere prístupné každému, do koho osobnosti bolo zasiahnuté. Súd dospel k záveru, že difamačné tvrdenie žalovaného spôsobilo závažnú ujmu žalobcovi v osobnej sfére najmä pokiaľ ide o meno, česť, o ľudskú a profesionálnu dôstojnosť, o vážnosť medzi spoluobčanmi, o vážnosť a postavenie pri výkone advokátskej praxe, o profesionálnu česť a negatívne zasiahlo do jeho spoločenského postavenia. Aj s prihliadnutím na trvanie neoprávnených zásahov, keď bolo preukázané, že žalovaný pokračoval aj po roku 2014 v nepravdivých tvrdeniach aj na iných štátnych orgánoch a inštitúciách. Medzi účastníkmi sporu nebolo sporné, že v súdenej veci žalovaný predniesol difamačné tvrdenia na valnom zhromaždení pozemkového spoločenstva za účasti jeho členov. Podľa súdu, nie je možné slová žalovaného, ktoré sú predmetom žalobného návrhu a ktoré použil na adresu žalovaného, považovať za kritiku, lebo boli prednesené v rozpore so skutočnosťou a teda nepravdivé. Neprijateľným spôsobom, uvedením nepravdivých tvrdení, žalovaný neprípustným spôsobom a verejne znížil dôstojnosť žalobcu a tiež jeho vážnosť v spoločnosti. Ak s

prihliadnutím na závažnosť ujmy, ktorá v dôsledku nepravdivých tvrdení žalovaného zasiahla nielen do dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti ale aj do jeho profesionálneho pôsobenia a trvala po dlhšiu dobu, tak podľa názoru súdu morálna satisfakcia nie je postačujúca. Žalobcom požadované peňažné zadosťučinenie vo výške 2.200,00 € v zmysle § 13 Obč. zák. považuje súd za primerané a zodpovedajúce neoprávnenému zásahu do práv žalobcu na ochranu osobnosti a jeho následkom a preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie majetkovej ujmy v peniazoch vo výške 2.200,00 €.

24. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí. Podľa ods. 2/ cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

26. Poukazujúc na úspešnosť žalobcu v predmetnej veci, s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.